

Lieve familie, vrienden en volgers,

Deze flitsbrief is zowel een droevige maar ook een blijde gebeurtenis, onze vriend Gheorghe heeft onze handen en voeten niet meer nodig hij is nu bevrijd van alle beperkingen. Gheorghe is maandag 19 september in vrede naar zijn Heer en heiland gegaan en juicht nu voor Gods troon.

Na twee mooie afscheidsdiensten hebben we hem donderdag 22 september toe vertrouwd aan de aarde zodat zijn lichaam weer tot stof mag terugkeren bij de Heer. Gheorghe is 49 jaar oud geworden helaas konden we zijn 50^e jaar niet meer vieren, wat hij overigens niet zag zitten met onze fantasieën door wat we allemaal voor hem wilde doen.

Heinnering aan Gheorghe

8 jaar hebben wij voor hem mogen zorgen, Thea sloot hem direct in haar hart toen ze hem zag en begon direct te moederen. Dit was Gheorghe duidelijk niet gewent en keek dan ook sceptisch als Thea hem weer eens verwende. Bij mij (Cees) duurde het wat langer en ging het afhouden langzaam over in houden van, waarmee ook het praktische van hoe kunnen we hem het zo comfortabel mogelijk maken om de hoek kwam kijken. Langzaam aan ging Gheorghe ontdooien en ons vertrouwen, kregen we meer en meer verhalen van hem over zijn jeugd en ouders te horen. Nadat we ons huis en dat van hem klaar hadden voelde hij zich echt thuis en zei hij dikwijls dat hij wel geadopteerd wilde worden. Hij hielp ons ook met veel dingen zoals het kinderprogramma en als we dingen niet begrepen vertaalde hij dit voor ons zo werd Gheorghe meer en meer een huisgenoot. Met de invalide bus gingen we met Gheorghe naar vele kerken waar hij dan het woord van God mocht brengen, waarna we stevast werden uitgenodigd voor een maaltijd thuis bij de leiders van de kerken waar hij mocht spreken. Ook mochten we veel gesprekken over de bijbel voeren met hem, als ik (Cees) tussendoor even bij hem binnen liep om hem te laten drinken en hij vroeg wat over de bijbel dan pakte ik naast de bijbel ook een stoel, want ik wist dat ik dan voorlopig niet meer weg kwam. Hele bijbel studies hebben we samen mogen houden, de laatste hebben we afgelopen zaterdagavond de 16^e september mogen houden met hem het ging over de graankorrel Johannes 12:24 dat we moeten sterven aan ons zelf dan pas kunnen we groeien in de Heer. Zondag kwam Gheorghe thuis uit de kerk en sprak vol blijdschap dat zijn vriend Cristi over het zelfde had gesproken en hij was blij dat hij het nu begreep. Maandagmiddag begon Gheorghe meer pijn te krijgen en wilde hij graag zitten, liggen deed te veel pijn 's avonds hebben wij hem in ons huis gehaald met zijn rolstoel en 's nachts heeft hij in zijn stoel geslapen.

Dinsdagochtend wilde hij weer terug in zijn bed en is hij nadat hij iedereen had opgenoemd van wie hij hield, in ons bijzijn en van Lucretia zijn verzorgster voor de avond rustig heen gegaan.

Voor altijd in ons hart rust zacht lieve Gheorghe

